

Основними цілями, що досягаються розробкою і наступним затвердженням чіткої складеної облікової політики, є закріплення правил і основних методик ведення бухгалтерської та податкової звітності, а заодно і регулювання організаційних моментів бухгалтерського обліку. Таким чином, розроблення облікової політики покликана уніфікувати всі форми і методи звітності, існуючі на підприємстві, максимально ефективно організувати між структурними елементами підприємства документообіг. Зрештою облікова політика буде не тільки полегшувати і спрощувати роботу з обліку і підвищувати ефективність документообігу, але також економити трудові витрати підприємства і його матеріальні ресурси.

Отже, для досягнення оптимальної та ефективної облікової політики необхідно враховувати фактори, які мають вплив на її розробку. Формування облікової політики повинно бути орієнтовано на прийняття управлінських рішень щодо розподілу та ефективного використання наявних ресурсів і отримання фінансових результатів. Як результат, грамотно розроблена облікова політика підприємства дає змогу вибирати ефективну схему для ведення бухгалтерського та податкового обліку, знижувати фінансові і податкові ризики, оптимізувати схему оподаткування, що, в підсумку, забезпечить належну ефективність прийнятих економічних рішень і господарської діяльності підприємства.

Перспектива подальших досліджень у цьому напрямі полягає у визначенні складових облікової політики, а саме: її суб'єктів, аспектів, об'єктів та елементів. Організаційний аспект облікової політики сприяє раціональній організації облікового процесу на підприємстві.

Література

1. Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16.07.99 р., № 996-XIV зі змінами та доповненнями / Законодавство України : сайт. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?user=index>.
2. НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності" / Законодавство України : сайт. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.
3. П(С)БО 6 "Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах" / Законодавство України : сайт. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0392-99>.
4. Наказ Міністерства фінансів України від 27 червня 2013 року N 635 "Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України" / Ліга Закон : сайт. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MF13052.html.
5. МСБО (IAS) 8 "Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки" / Каталог підприємств України : сайт. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://rada.com.ua/rus/ifrs/u8/>.
6. Свірко С.В. Організація бухгалтерського обліку в бюджетних установах : навч. посібн. / С.В. Свірко. – К. : Вид-во КНЕУ, 2003. – 380 с.
7. Голов С. Бухгалтерський облік за Міжнародними стандартами / С. Голов, В. Костюченко. – К. : Вид-во "Експресс", 2000. – 376 с.
8. Лень В.С. Бухгалтерський облік в Україні: основи та практика : навч. посібн. / В.С. Лень, В.В. Гливицький. – К. : Центр навч. літ-ри. – 2008. – 608 с.
9. Бутинець Ф.Ф. Організація бухгалтерського обліку : підручник [для студ. ВНЗ] / Ф.Ф. Бутинець, О.П. Войналович, І.Л. Томашевська / за ред. Ф.Ф. Бутинець. – Житомир : Вид-во "Рута", 2006. – 528 с.
10. Безруких П.С. Бухгалтерський учет : учебник / П.С. Безруких. – М. : Изд-во "Высш. шк.", 1999. – 563 с.
11. Житний П.С. Облікова політика в умовах розвитку фінансово промислових систем: методологія та організація : монографія / П.С. Житний. – Луганськ : Вид-во СЛУ ім. В. Даля, 2007. – 352 с.

12. Швець В.Г. Теорія бухгалтерського обліку : підручник / В.Г. Швець. – К. : Вид-во "Знання", 2004. – 447 с.
13. Пальчук О.В. Облікова політика як інструмент управління обліком / О.В. Пальчук // Наукові праці Кіровоградського національно-технічного університету. – Сер.: Економічні науки. – 2005. – Вип. 7, ч. I. – 512 с. – С. 213-221.
14. Сахчинская Н.С. Учетная политика коммерческих организаций: методология формирования и механизм реализации : автореф. дисс. на соискание учен. степени д-ра экон. наук: спец. 08.00.12 – Бухгалтерский учет, статистика / Н.С. Сахчинская. – Тольятти, 2011. – 39 с.
15. Пушкар М.С. Теорія і практика формування облікової політики : монографія / М.С. Пушкар, М.Т. Щирба. – Тернопіль : Вид-во "Карт-бланш", 2010. – 260 с.
16. Шпановська Н. Місце облікової політики підприємства в системі фінансового менеджменту / Н. Шпановська, С. Мушнікова, Н. Котенко // Становлення облікової політики в Україні : тези доп. Всеукр. наук. конф. 18-19 травня 2007 р. – Тернопіль : Вид-во "Екон. думка", 2007. – С. 228-230.
17. Наговицына О.В. Формирование и анализ учетной политики коммерческой организации : автореф. дисс. на соискание учен. степени канд. экон. наук: спец. 08.00.12 – Бухгалтерский учет, статистика / О.В. Наговицына. – М., 2013. – 26 с.

Голуб Н.Ю., Худоба Е.В. Формирование учетной политики предприятия в современных условиях хозяйствования

Рассмотрены вопросы формирования учетной политики в современных условиях хозяйствования как элемента организации бухгалтерского учета. Определена необходимость формирования учетной политики на предприятии и показано ее влияние на его финансовые показатели. Сделан анализ существующих подходов к определению сущности "учетная политика" и дано собственное видение этого понятия. Рассмотрены факторы, которые необходимо учитывать при разработке учетной политики. Для принятия эффективных управленческих решений предложены рекомендации по формированию учетной политики с учетом требований современного хозяйствования в целях налогообложения и бухгалтерского учета.

Ключевые слова: учетная политика, бухгалтерский учет, предприятие, эффективность, формирование учетной политики.

Golub N.Yu., Khudoba K.V. Formation of accounting policies in the contemporary economy

Consider the formation of accounting policy in the current economic conditions as part of accounting. The necessity of forming the company's accounting policies and shows its impact on its financial performance. The analysis of existing approaches to defining the essence of "accounting policies" and given their own vision of the concept. The factors that must be considered when developing accounting policies. In order to make effective management decisions proposed recommendations for the development of accounting policies to meet the requirements of modern management to accounting and taxation.

Keywords: accounting policies, accounting, enterprise, efficiency, formation of accounting policies.

УДК 336.532:338.439.4:637.5

Здобувач О.Б. Дацко¹ – Львівський НУ
ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С.З. Гісцицького

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ З ВИРОБНИЦТВА М'ЯСА

Виявлено основні тенденції державної підтримки сільськогосподарських підприємств з виробництва м'яса. Встановлено, що для підтримки сільськогосподарських підприємств з виробництва м'яса прийнято державні програми, що прямо або опосеред-

¹ Наук. керівник: доц. Р.М. Минів, канд. экон. наук

ковано впливають на розвиток галузі. У середньому за період 2008-2012 рр. найбільший NPC (Номінальний коефіцієнт захисту) виробників м'яса птиці становив 1,97.

Ключові слова: державна підтримка, програма, постанова, виробництво м'яса.

Постановка проблеми. Сучасний вплив держави на тваринництво України, з одного боку, є доволі значним, а з іншого – недостатньо ефективним. Аграрна економічна політика впродовж трансформаційного періоду характеризувалась здебільшого переважанням тактичних, а не стратегічних цілей, а регулювальна діяльність держави не мала системного і послідовного характеру. Це питання актуалізується під час світової економічної кризи та вступу України до СОТ, що дає змогу не тільки проаналізувати помилки аграрної економічної політики останніх років, але й з'ясувати на основі цього аналізу пріоритетні цілі та завдання державної підтримки сільськогосподарських підприємств з виробництва м'яса.

З кожним роком зменшується залежність нашої країни від ввезення зарубіжної м'ясної продукції. Завдяки державній підтримці відбувається нарощення поголів'я худоби і птиці та зростає виробництво м'яса. Уряд докладає зусиль, щоб продовжувати нарощування виробництва м'яса та надалі динамічно розвивати вітчизняне тваринництво.

Аналіз досліджень та публікацій. Різні аспекти поставленої проблеми досліджені у працях П. Березівського, П. Гайдучького, М. Дем'яненка, І. Михасюка, П. Музики, Є. Майовця, П. Саблука, А. Стельмашука, Г. Черевка. Однак проблеми впливу державного стимулювання розвитку галузі тваринництва, підвищення його конкурентоспроможності потребують поглибленого опрацювання на теоретичному та практичному рівнях.

Мета дослідження. Проаналізувати сучасні тенденції державної підтримки сільськогосподарських підприємств з виробництва м'яса та запропонувати шляхи її покращення.

Виклад основного матеріалу. Для підтримки сільськогосподарських підприємств з виробництва м'яса, прийнято державні програми, що прямо або опосередковано впливають на розвиток галузі, а саме програми використання коштів Державного бюджету на селекцію у тваринництві (Постанова КМУ від 18.05.2011 р. №515), здешевлення кредитів (Постанова КМУ від 11.08.2011 р. №794), діяльність аграрного фонду (наказ Мінагрополітики та продовольства України від 10.02.2011 р. №17) [5]. Непрозорість державної політики у м'ясному тваринництві, а саме: постійні зміни умов бюджетної підтримки, відсутність дієвих програм розвитку тваринництва, неефективна діяльність контролюючих органів (дублювання функцій) негативно впливають на галузь.

Наприклад, постановою КМУ від 2 березня 2011 р. №181 було встановлено доплати за реалізований на забій молодняк ВРХ у розмірі 1,5 грн/кг, але не було порядку нарахування доплат. Новий порядок нарахування виплат дотації набув чинності 17.03.2011 р. (постанова КМУ від 2 березня 2011 р. №246), але, по суті, так і не запрацював. А вже через кілька місяців Наказом №227 (08.06.2011 р., МАПП України) – Розподіл видатків за програмою "Державна підтримка галузі тваринництва" – дотації на кілограм м'яса не передбачено взагалі [5]. Дотації та доплати від реалізації переробним підприємствам великої

рогатої худоби в Україні у 2012 р. зменшилися, порівняно із 2010 р., у 47 разів і становили 1451,2 тис. грн, у Львівській області – відповідно у 56 разів і становило 36,9 тис. грн (табл. 1).

Табл. 1. Обсяги дотацій одержаних від реалізації переробним підприємствам великої рогатої худоби, тис. грн*

Region	Рік			+/- 2012 р. до 2010 р.
	2010	2011	2012	
Україна	68229,3	99795,3	1451,2	-66778,1
Львівська область	2087,6	3611,6	36,9	-2050,7
Питома вага Львівської області, %	3,06	3,62	2,55	X

*На початок року

Для забезпечення виконання пп. 6 п. 1 підрозділу 2 розділу XX Податкового кодексу від 14.05.2012 р. набув чинності новий порядок використання сум ПДВ, які сплачуються переробними підприємствами у спеціальний фонд державного бюджету, який був затверджений постановою від 23 квітня 2012 р. № 342. Цією постановою уряд вирішив виплачувати спеціальну бюджетну дотацію фізичним особам у розмірі: 250 грн за голову – молодняк віком від 3 до 5 місяців; 500 грн за голову – молодняк віком від 6 до 8 місяців; 750 грн за голову – молодняк віком від 9 до 11 місяців (включно) [6].

Новою постановою від 26 вересня 2012 р. №986 [7] передбачено виплати за кожну наявну на 1 жовтня 2012 р. корову м'ясного напрямку до 1900 грн – племінним заводам, до 1000 грн – племінним репродукторам і до 600 грн – іншим сільськогосподарським підприємствам. Спеціальна бюджетна дотація за наявне поголів'я корів м'ясного напрямку продуктивності надається суб'єктам господарювання, які на 1 жовтня 2012 р. утримують корів м'ясних порід і типів. Основною умовою її отримання є попередня ідентифікація та реєстрація всього поголів'я великої рогатої худоби.

Табл. 2. Державна підтримка розвитку виробництва м'яса в сільськогосподарських підприємствах за рахунок бюджетних дотацій, тис. грн

Назва	Рік				2012 р. до 2009 р. (+/-)
	2019	2010	2011	2012	
Україна					
За ВРХ	78853,0	47354,7	33885,9	71938,5	-6914,5
За свиней	24449,1	47675,9	4448,1	114467,9	90018,8
За птицю	22999,3	13302,7	4287,7	74,0	-22925,3
Львівська область					
За ВРХ	4255,3	2363,4	1794,9	5,3	-4250,0
За свиней	822,1	1662,1	714,8	841,2	19,1
За птицю	2776,7	0,0	267,0	0,0	-2776,7

Крім цього, постановою передбачено виплати фізичним особам і фермерським господарствам дотацій у розмірах 2,5 грн за кілограм зданого на забій і переробку молодняка великої рогатої худоби у живій вазі не менше ніж 330 кг. Також для отримання дотації фізичні особи або фермерські господарства повинні мати власні чи орендовані потужності для забою тварин, худобу повинні вирощувати в господарстві не менше трьох місяців перед продажем на забій.

Для отримання дотації, підприємствам потрібно подати до 5 листопада 2012 р. до управлінь агропромислового розвитку районних та управління промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу держадміністрацій пакети документів, які перелічені у п. 3311 Порядку №246.

Після отримання пакетів документів спеціально створені комісії повинні визначити до 10 листопада кількість корів м'ясного напрямку, що утримують підприємства, на які виплачується дотація, та вирішити питання про включення суб'єкта господарювання до реєстру сільськогосподарських підприємств, що мають право на спеціальну бюджетну дотацію.

Табл. 3. Державна підтримка розвитку виробництва м'яса на сільськогосподарських підприємствах за рахунок податку на додану вартість, тис. грн

Назва	Рік				2012 р. до 2009 р. (+/-)
	2019	2010	2011	2012	
Україна					
За ВРХ	83860,9	115667,1	47221,6	136971,5	53110,6
За свиней	105798,7	117043,7	128891,2	175140,9	69342,2
За птицю	325540,7	491399,8	442228,6	816151,2	490610,5
Львівська область					
За ВРХ	2035,3	3177,2	3136,0	446,7	-1588,6
За свиней	537,6	8000,4	996,1	925,6	388,0
За птицю	3768,7	7439,5	14646,4	8536,3	4767,6

За даними Департаменту тваринництва Міністерство аграрної політики та продовольства України тваринництво було визначено як один з основних пріоритетів аграрного розвитку на 2012 р. І внаслідок започаткованої державної підтримки, попередніх років, вперше за 22 роки вдалося стабілізувати та наростити поголів'я худоби. Протягом 9 місяців 2012 р. виробництво м'яса збільшилося на 2,2 %, що становить 2,4 млн тонн. Ці показники вдалося отримати завдяки державним програмам бюджетної підтримки. Вони допомогли досягти збільшення показників тваринництва. Для підтримки сільських господарств у травні Уряд проводив дотацію селянам за збереження та утримання молодняку ВРХ, яку отримали 287 тис. селян. На рахунки селян з травня надійшло близько 250 млн грн.

У світовій практиці ефективність державної підтримки виробництва сільськогосподарської продукції визначається порівнянням внутрішніх цін на продукцію із цінами світового ринку. Цей підхід ґрунтується на тому, що без державного втручання, тобто за умов вільної конкуренції на внутрішніх і зовнішніх ринках відмінності між внутрішньою та світовою ціною зникли б [3, с. 14].

Розрахунок NPC виробників продукції тваринництва в Україні характеризує достатньо високий рівень внутрішньої підтримки виробництва м'яса. Зокрема, в середньому за період 2008-2012 рр. найбільше NPC становив виробників м'яса птиці 1,97, тобто цю продукцію реалізовували на внутрішньому ринку за ціною, що майже у 2 рази перевищувала світову (рис.). Таким чином, оскільки внутрішня підтримка включає пряму підтримку з бюджету та опосередкова-

ну, то під час розроблення критеріїв розподілу фінансових ресурсів держави між окремими видами продукції тваринництва, на наш погляд, їх необхідно враховувати, що сприятиме підвищенню ефективності державної підтримки внаслідок концентрації фінансових ресурсів держави на тих видах продукції тваринництва, які найбільше потребують фінансування.

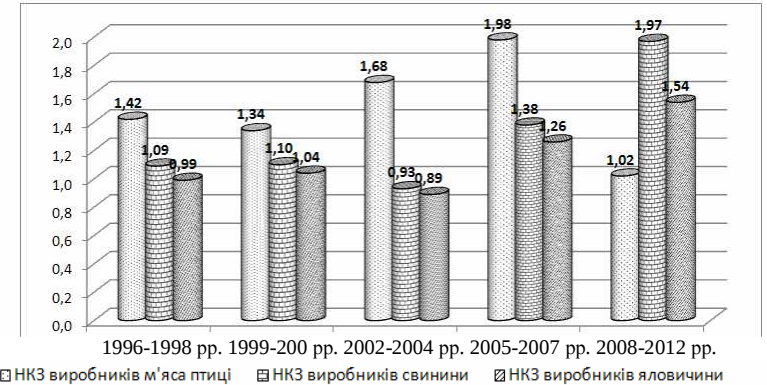

Рис. Показник "Номинальний коефіцієнт захисту" виробників м'яса в Україні, індекси

Висновки. На нашу думку, для здійснення комплексної системи заходів державної підтримки розвитку м'ясного тваринництва необхідно:

- створити реальні програми розвитку сільськогосподарських підприємств з виробництва м'яса, які будуть базуватися на аналізі поточної ситуації та розрахунках, які б заохочували інвестиції у галузь. До розробки таких програм необхідно залучати експертів ЄС та досвід країн ЄС із чіткою програмою економічної зацікавленості у вирощуванні худоби на м'ясо;
- визначитися на державному рівні з напрямками підтримки: ОСГ через створення кооперативів чи фермерів через співпрацю із переробниками;
- забезпечити на державному рівні привабливість інвестиційного клімату м'ясного тваринництва (прогнозована політика уряду).

Отже, комплексна система підтримки розвитку сільськогосподарських підприємств з виробництва м'яса сприятиме зростанню обсягів виробництва продукції, забезпеченню раціонального харчування населення високоякісною продукцією тваринного походження за доступними цінами.

Література

1. Присяжнюк М.В. Аграрний сектор економіки України (стан і перспективи розвитку) / М.В. Присяжнюк, М.В. Зубець, П.Т. Саблук та ін. / за ред. М.В. Присяжнюка, М.В. Зубця, П.Т. Саблука, В.Я. Месель-Веселяка, М.М. Федорова. – К. : Вид-во ННЦ ІАЕ, 2011. – 1008 с.
2. Аграрний сектор України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://agro.ua.net/economy/mics/documents/category-116/doc-173/>
3. Діброва А.Д. Ефективність державної підтримки виробників продукції тваринництва в Україні / А.Д. Діброва // Економіка АПК : міжнар. наук.-виробн. журнал. – 2010. – № 9. – С. 54-60.
4. Діброва А.Д. Державне регулювання сільськогосподарського виробництва: теорія, методологія, практика / А.Д. Діброва. – К. : Вид-во "Формат", 2008. – 488 с.

5. Маслак О. Тваринництво необхідна державна підтримка / О. Маслак // Пропозиція. – 2011. – № 11. – С. 48-51.

6. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 2 березня 2011 р., № 246: Постанова Кабінету Міністрів України від 23.04.2012 р., № 342. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/342-2012-%D0%B4>

7. Про внесення змін до Порядку використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету: Постанова Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2012 р., № 986. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/986-2012-%D0%B8>.

8. Основні економічні показники виробництва продукції сільського господарства в сільськогосподарських підприємствах за 2011 р. // Статистичний бюлетень / відп. за вип. О.М. Прокопенко. – К.: Державна служба статистики України. – 2013. – 88 с.

Дацик О.Б. Современные тенденции государственной поддержки сельскохозяйственных предприятий по производству мяса

Определены основные тенденции государственной поддержки сельскохозяйственных предприятий по производству мяса. Установлено, что для поддержки сельскохозяйственных предприятий по производству мяса принято ряд государственных программ, которые прямо или непосредственно влияют на развитие отрасли. В среднем за период 2008-2012 гг. самый большой NPC (Номинальный коэффициент защиты) производителей птичьего мяса составил 1,97.

Ключевые слова: государственная поддержка, программа, постановление, производство мяса.

Datsko O.B. Modern tendencies of state support of agricultural meat production enterprises

Main tendencies of state support of agricultural meat production enterprises are revealed. Some state programs that support meat production in agricultural enterprises directly and indirectly effect on the fields of industry are considered. During the 2008-2012 years in equal number of NPC (Nominal Protection Coefficient) at 1,97 in poultry production enterprises are estimated.

Keywords: state support, program, government rule, meat production.

УДК 330.3:631.11:636.3

Здобувач М.Л. Диндин¹ – Львівський НУ
ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С.З. Гіжницького

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВІВЧАРСТВА У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ЗАХІДНИХ ОБЛАСТЕЙ УКРАЇНИ

Розроблено шляхи оптимізації породної структури вівчарства у сільськогосподарських підприємствах західних областей України, відповідно до пріоритетних напрямів розвитку галузі. Встановлено, що в сільськогосподарських підприємствах західних областей України у 2020 р. утримуватиметься понад 45 тис. голів овець, зокрема понад 27,4 тис. вівцематок. Оптимальне валове виробництво немитої вовни становитиме 62,7 т, м'яса овець – 245,6 т.

Ключові слова: розвиток, сільськогосподарські підприємства, вівчарство.

Постановка проблеми. Подальший розвиток вівчарства у сільськогосподарських підприємствах на засадах самофінансування в сучасних економічних умовах, які не забезпечують прибуткове ведення галузі, поки що неможли-

вий. Аналіз їх фінансового стану переконливо свідчить, що відновити вівчарство і козівництво, як важливу галузь національної економіки, і зробити її конкурентоспроможною, можливо лише шляхом створення матеріально-технічної бази галузі, здійснення заходів зі збереження наявного генофонду та його удосконаленню, кадрового і наукового забезпечення, використання цінових, податкових, кредитних, бюджетних та інших регуляторів економіки.

Аналіз досліджень та публікацій. Теоретичні та практичні аспекти ефективного функціонування й розвитку вівчарства у сільськогосподарських підприємствах знайшли своє відображення в працях вітчизняних та зарубіжних економістів-аграрників: Л.С. Дяченка, Б.О. Вовченка, М.Ф. Іванова, Л.В. Жаруна, В.А. Левинського, Г.І. Сокола, В.В. Стороженка, А.В. Струкова, В.О. Сухарлева, І.Н. Топіхи, Л.С. Шелеста, М.В. Штомпеля, В.П. Тараненка, В.А. Тихонова, Т.М. Петровської, К.М. Ханова та ін. Ми розробили теоретичні, методологічні та прикладні основи вдосконалення організаційно-економічного механізму функціонування галузі. Однак існуючі тенденції в її розвитку свідчать про необхідність продовження наукових досліджень у цій сфері.

Мета роботи. Розробити пропозиції щодо розвитку вівчарства у сільськогосподарських підприємствах західних областей України

Виклад основного матеріалу. Практика засвідчує, що в нинішніх умовах виживання вівчарства, підвищення його конкурентоспроможності в більшості районів України зумовлено посиленою увагою до розвитку його м'ясної продуктивності. Під час вирішення цієї важливої проблеми диверсифікації виробництва потрібно мати на увазі, що технологічні схеми, які забезпечують збільшення виробництва баранини та поліпшення її якості, потребують досконаліших прийомів організації виробничих процесів, поліпшення умов годівлі та утримання тварин, що сприяє підвищенню м'ясної та молочної продуктивності овець як джерела якомога більшої кількості високоякісної баранини, що досягається використанням відповідних цим вимогам порід і технологій ведення галузі та забезпечують повне використання біологічних можливостей тварин для виробництва високоякісної продукції.

Сучасний стан вівчарства обумовлений, передусім, різким зниженням цін на вовну і шерсть, що зменшило зацікавленість виробників у її виробництві. Адже весь час галузь, її технологія, економічні важелі, менталітет працюючих були зорієнтовані на виробництво саме цієї продукції. За різних причин галузь не було спрямовано на більш ефективний шлях розвитку і внаслідок цього рівень її збитковості останніми роками становить 72,0-73,0 %. При цьому собівартість вовни у сільськогосподарських підприємствах зросла до 20-25 грн за ціни реалізації – 4,5-6,5 грн за кілограм. Вихід приплоду, який є основою формування економічної ефективності галузі, становить 75-80 ягнят на 100 вівцематок. За останні 20 років вівчарство перетворилося в дрібнотоварне і майже 72 % поголів'я утримується у господарствах населення. Середня чисельність овець у сільськогосподарських підприємствах України на кінець 2012 р. становить 297 голів. Рівень споживання баранини становить 25 % від норми МОЗ, потреба у вовні задовольняється лише на 10 %.

¹ Наук. керівник: доц. Б.Б. Батюк, канд. екон. наук